

hjertig erklæret, at han fandt Behag i at mærke den forøgede Agtelse, hvormed han som Gehejmeraadinde Abildgaards Svigersøn blev hilst af Folk, og at Enslev-Billedet skulde blive ham det Springbrædt, der lige for Næsen af Karl May og hans Bande bragte ham ind i Akademiet.

Efter Bordet, da de kom tilbage til Dagligstuen, indtog Jytte paany sin Plads i Sofahjørnet. De havde efter Karstens Ønske indført den Skik at møde selskabsklædte til Middagen. De kunde saa uden Forberedelse gaa lige fra Bordet hen i et Teater eller til Koncert.

Da Pigen havde bragt Kaffen, slog Karsten sig ned paa Ulveskindstæppet ved Jyttes Fødder. Her var hans Yndlingsplads i denne Hyrdetime, da alle Lamperne var slukket med Undtagelse af en rødgul Ampel i Karnappens Blomsterhave. Hans Nakke sank til Hvile paa hendes Knæ, mens hans Haand kærtegnede den silkeklædte Læg. Men Jyttes Tanker var idag paa Favsingholm.

„I det Vejr kan det velsagtens ikke nytte at friste dig med Orkesterkoncerten. Men hvad siger du om at arrangere en lille musikalsk Underholdning herhjemme? Du spiller din Rondo, som du har lovet mig saa længe, og bagefter giver jeg i al Beskedenhed et Par Numre tilbedste.“

„Den sidste Del af Programmet finder jeg udmærket. Men mig maa du have undskyldt, Karsten! Jeg har ikke haft Tid til at øve mig de sidste Dage. Men syng nu du!“

„Naar Dronningen befaler det!“

Haanden strøg ømt ned over hendes slanke Vrist;